

Odin Z

*Viac
ako len
slová*

Viac
ako len
slová

Odin 2

ISBN 978 - 80 - 8214 - 043 - 2

Copyright © Odin 2, 2020

Odin 2

Život

1.

Tvoj život je práve teraz.

Nie neskôr.

Nezačne, keď budeš na dôchodku.

Nezačne, keď si nájdeš novú lásku.

Nezačne, keď sa presťahuješ do nového domu.

Nezačne, keď dostaneš lepšiu prácu.

Tvoj život je práve teraz.

Vždy to tak bude.

Môžeš sa rozhodnúť, či ho začneš žiť
a užívať si ho.

Nezabudni,

je to práve teraz,

keď máš žiť a zlepšovať svoj život...

Odin

2.

Ľudí, ktorí sú dlhodobo single,
je veľmi ťažké milovať.
Zvykli si na to, že sú slobodní,
nezávislí a sebestační.
Takže treba niečo výnimočné,
aby ste ich presvedčili,
že vás vo svojom živote potrebujú...

Odin

3.

Život.

Prejde nám pomedzi prsty.
A ani si veľakrát nestihneme uvedomiť,
že ho už žijeme.
Keď sme boli malí, tak sme chceli,
aby nás tí starší brali
ako seberovných.
Keď už sme ako oni, tak chceme byť aspoň
samostatne žijúce jednotky,
ktoré nik neobmedzuje ani v nápadoch,
ani v konaní.
Keď sme už takzvané zodpovední
za svoje činy,
pociťujeme zúfalo túžbu byť konečne
dospelými.
A keď konečne dovŕšime vek, kedy sa
radíme medzi papierovo dospelých,
tak zistíme, akí sme nesamostatní.
Ako veľmi potrebujeme mať pri sebe
niekoho,

s kým budeme schopní zdieľať všetko
dobré, ale aj zlé,
čo nás stretne.

Nešťastne sa obzeráme a hľadáme objekty
nášho záujmu.

Hľadáme spriaznenú dušu na chvíle
zázrakov, ale aj na dni,
keď pre nás zapadá slnko.

Čakáme na zázrak menom Svitanie.
A nechceme ho prežívať sami.

Chceme mať vedľa seba niekoho,
kto bude spolu s nami obdivovať krásy
nového dňa.

Život je zvláštny.

Pripravuje nám každý deň prekvapenia.
Niekedy milé, inokedy nečakane smutné.

Preteká nám pomedzi prsty
a nedá sa zastaviť.

Dokonca nemôžeme vrátiť
ani sekundu späť.

Aj keby sme veľakrát chceli.
Je ako rieka.
Stále tá istá, a pritom stále iná.
Stále prehlbujúca svoje koryto a hľadajúca
pevné brehy.
Ak ich nemá, tak sa vybreží.
A potom príde povodeň a likvidácia
všetkého,
čo stihlo počas jej mierneho toku vzniknúť.
Zanechá po sebe spúšť, ktorá sa len ťažko
dá do poriadku.
Ale predsa sa to dá.
Rieka sa vráti do svojho koryta
a naše životy do svojich „koľají“.
Postupne sa všetko upraví, vyčistí
a rieka – život plyní ďalej.
A zase si začneme uvedomovať
a hľadať niekoho,
s kým spoločne budeme zdieľať jej tok.
Už nechceme byť staršími tak, ako tomu
bolo v detstve, v mladosti.

Už chceme len pokojne plynúť na vlnách
vlastného života s niekým,
kto nám rozumie.
S kým nebudeme rátať dni,
ktoré sme už prežili, ani tie,
ktoré ešte máme pred sebou.
Nieкого, s kým dokážeme žiť TERAZ...

Odin

4.

Ak chceš naozaj poznať, čo je to život, musíš sa držať troch rád.

Hovoriť so svojím srdcom.

Cestovať so svojou myslou.

A počúvať svoju dušu...

Autor neznámy

5.

Prečo smútok?

Prečo radosť?

Sú ľudia, ktorí sú slnkom.

A sú ľudia, ktorí sú dažďom.

Kvapôčkou.

Sú takí, ktorí vysúšajú slzy vôkol seba.

A sú takí, ktorí ich prilievajú.

Nesú so sebou obláčik smútku, ktorý ich

ťaží viac, ako unesú.

Pokropia okolie, zalejú strach a ťažobu

a idú ďalej.

Ale tiež sú tu tí, čo nesú so sebou lúče

radosti.

Lúčky smiechu a šťastia.

Ľudia, z ktorých prítomnosti sa zvykneme

tešiť.

A preto vyhľadávame ich spoločnosť.

Tí, ktorí nás dokážu objasniť pohľadom

a potešiť myšlienkou.

Ľudia, ktorí možno ani nevedia o tom,
že nás zahrnú radosťou a šťastím
natoľko, že sa ich prítomnosti nevieme
nabažiť.

A prečo smútok a radosť?
Pretože život je o tom.
Raz o nevýslovnej radosi, inokedy o pekel-
nom smútku.

Sú to dotyky tepla a zimy.
Lúče slnka a zákutia tmy.
Ani bez jedného by náš život nemohol byť
úplný.

Je to ako odtrhnutý kvietok.
Krása a jej zánik.
Život a smrť.
A o tom to je...

Odin

6.

A tak som tu.

Rozmýšľam, hodnotím a skúmam.

Zvažujem, čo bolo správne,
čo mohlo byť inak, keby...

Nevraciam sa do minulosti, len zvažujem,
prečo človek tak ľahko uverí.

A rozmýšľam.

Aké ľahké je odsúdiť toho,
kto nesplní naše predstavy.

Aké ľahké je opustiť toho, kto má iný názor.

Ale aké ťažké je vytesniť zo svojej mysle
ľudí,

ktorí sa stali na chvíľu prítomnosťou.

Rozmýšľam a hodnotím.

Nie iných, seba...

Odin

7.

Pýtaš sa: „A kde sú tí anjeli?“

No otázka by mala skôr znieť:

„Ako vyzerajú?“

Pretože, keď budeš vedieť, ako vyzerajú,
budeš aj vedieť, kde sú.

Takže ako vyzerajú anjeli?

Ako ten neznámy, ktorý ti včera vrátil
stratenú peňaženku.

Ako taxikár, ktorý ti povedal, že tvoje oči
žiaria, keď sa usmievaš.

Ako malé dieťa, ktoré ti ukázalo kúzla
ukryté v jednoduchých veciach.

Ako muž, ktorý ti pomohol hore schodmi.

Ako cudzinka, ktorá ti ukázala cestu.

Ako priateľ, ktorý sa ti dotkol srdca, keď si
už prestával veriť na dotyky.

Anjeli prichádzajú v rôznych podobách,
vo všetkých vekových kategóriách
a typoch pleti.

Niektorí majú pehy, iní jamky na lícach,
ďalší tetovania, či dlhé vlasy.
Prichádzajú ukrytí za priateľov
aj nepriateľov.
Učiteľov, žiakov, milencov, či bláznov.
Prichádzajú a odchádzajú
bez udania adresy.
Nežiadajú nič na oplátku.
Je ťažké ich nájsť, keď máš zatvorené oči,
ale sú všade.
Keď sa však budeš pozeráť,
určite ich nájdeš.
A je isté, že aj ty samotný
môžeš byť pre niekoho anjelom.
Je to len na tebe...

Odin